

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 7.12.2011
KOM(2011) 862 wersja ostateczna

2011/0418 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
w sprawie europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SEK(2011) 1512 wersja ostateczna}

{SEK(2011) 1513 wersja ostateczna}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Głównym celem niniejszego wniosku jest zapewnienie wsparcia dla rynku przedsiębiorstw społecznych poprzez poprawę skuteczności pozyskiwania środków finansowych przez fundusze inwestycyjne ukierunkowane na te przedsiębiorstwa.

Przedsiębiorstwa społeczne¹ to nowo powstający sektor w UE. Są to przedsiębiorstwa, których celem podstawowym jest raczej osiągnięcie skutków społecznych niż generowanie zysków dla udziałowców lub innych zainteresowanych stron. Przedsiębiorstwo społeczne stara się osiągać skutki społeczne, wykorzystując techniki biznesowe, w tym finansowanie przedsiębiorczości. Chociaż sektor jest nowy, charakteryzuje się szybkim wzrostem. Zgodnie ze sprawozdaniem Global Enterprise Monitor z 2009 r., zatrudnienie w różnych formach przedsiębiorstw społecznych w wybranych państwach członkowskich UE znalazło 3–7,5 % siły roboczej.

Przedsiębiorstwa społeczne to niemal wyłącznie MŚP. Misja społeczna przedsiębiorstw społecznych wiąże się ze szczególnym uwzględnieniem zrównoważonego rozwoju lub wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu oraz rozwiązywania problemów społecznych w społeczeństwach UE, co oznacza, że inwestycje w przedsiębiorstwa społeczne mają większe szanse przynieść pozytywne skutki społeczne niż inwestycje w MŚP ogółem. Z niektórych oszacowań, na przykład przeprowadzonych przez J.P. Morgan, wynika, że możliwy jest szybki rozwój inwestycji społecznych i wartość tego rynku może znacznie przekroczyć 100 mld EUR, co podkreśla potencjał tego nowo powstającego sektora².

Zapewnienie dalszego rozwoju i rozkwitu przedmiotowego sektora stanowiłoby zatem cenny wkład w realizację celów strategii „Europa 2020”.

Przedsiębiorstwa społeczne czerpią znaczną część swojego finansowania z dotacji pochodzących od fundacji, osób prywatnych lub z sektora publicznego. Jako przedsiębiorstwa muszą one jednak korzystać z szerszej gamy inwestycji i źródeł finansowania, aby osiągnąć trwały wzrost. W tym względzie unijny rynek funduszy inwestycyjnych zaczął odgrywać znaczącą rolę. Wykształcił się rynek funduszy inwestycyjnych, którego głównym celem jest inwestowanie w przedsiębiorstwa społeczne. Aby odróżnić takie fundusze celowe od funduszy inwestycji społecznych o szerszym zakresie, w niniejszym wniosku wspomniane fundusze celowe nazywa się funduszami na rzecz przedsiębiorczości społecznej. Wzrost funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej odzwierciedla rosnące zainteresowanie wielu inwestorów dokonywaniem inwestycji, zazwyczaj w ramach szerszego portfela, których cel polegający na osiągnięciu pozytywnych skutków społecznych jest nadrzędny w stosunku do dążenia do wypracowania zysków finansowych.

Dowody świadczące o niedociągnięciach regulacyjnych i rynkowych wskazują dwa problemy, które ograniczają wzrost funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej.

¹ W tekście prawnym nazywa się je przedsiębiorstwami społecznymi (ang. *social undertakings*) w celu zapewnienia jasności co do ich formy. W języku angielskim określa się je również mianem *social enterprises*. Te różne pojęcia w większości kontekstów interpretuje się jako zamienne.

² Zob. J.P.Morgan, *Impact Investments: An Emerging Asset Class*, 2011 r.

Po pierwsze wymogi regulacyjne na szczeblu UE i krajowym nie zostały przygotowane w taki sposób, aby ułatwiać pozyskiwanie kapitału przez wspomniane rodzaje funduszy. Transgraniczne pozyskiwanie kapitału jest kosztowne i skomplikowane ze względu na rozdrobnienie i niepełny charakter przepisów krajowych, które regulują „oferty na rynku niepublicznym”³ za granicą. Zachowanie zgodności z różnymi przepisami krajowymi regulującymi funkcjonowanie „ofert na rynku niepublicznym” w celu wyboru grup inwestorów zwiększa koszty kapitału dla tych funduszy. Ponadto fundusze na rzecz przedsiębiorczości społecznej nie we wszystkich państwach członkowskich dobrze prosperują, a ich rozkład geograficzny jest obecnie nierównomierny.

Wyniki konsultacji z państwami członkowskimi wyraźnie wskazują, że w większości przypadków fundusze na rzecz przedsiębiorczości społecznej są regulowane ogólnymi przepisami krajowymi mającymi zastosowanie do ofert na rynku niepublicznym bądź szczególnymi przepisami prawnymi, które wprowadza się w odniesieniu do *venture capital* lub *private equity*. Kilka państw członkowskich posiada także przepisy szczególne dotyczące funduszy inwestycji społecznych o szerszym zakresie, które są także otwarte dla inwestorów detalicznych. Wspomniane fundusze inwestycji społecznych o szerszym zakresie niekoniecznie ukierunkowują swoje inwestycje wyłącznie na przedsiębiorstwa społeczne. Dowody przedstawione w ocenie skutków pokazują, że rozdrobnienie i niepełny charakter przepisów krajowych dotyczących funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej oraz brak dostosowania tych przepisów do potrzeb funduszy doprowadziły do obciążeń kosztowych i ograniczyły skuteczny dostęp wspomnianych funduszy do rynków kapitałowych. Pomimo dużego zainteresowania inwestorów strategiami inwestycji społecznych wspomniane obciążenia regulacyjne utrudniają tworzenie efektywnych pod względem wielkości funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej (średnia wartość aktywów funduszu na rzecz przedsiębiorczości społecznej objętych zarządzaniem rzadko przekracza 20 mln EUR).

Po drugie potencjalni inwestorzy funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej mają do czynienia z szeregiem różnych ofert inwestycji społecznych, różnymi poziomami informacji na temat inwestycji społecznych, wyborem lub kontrolą przedsiębiorstw społecznych i różnymi podejściami do pomiaru wyników społecznych tych przedsiębiorstw. Same fundusze i ich docelowe przedsiębiorstwa społeczne mogą natomiast napotykać koszty związane z istnieniem pokrywających się lub konkurencyjnych środków samoregulacyjnych w odniesieniu do wspomnianych wyżej kwestii. Następuje utrata zaufania w oczach inwestorów.

Wspomniane trudności utrudniają skuteczne przepływy kapitału do funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej, a tym samym przepływ kapitału do samych przedsiębiorstw społecznych, i stanowią przeszkodę w rozwoju jednolitego rynku inwestycji w tym obszarze.

W takich okolicznościach Komisja zobowiązała się w Akcie o jednolitym rynku (*Single Market Act*)⁴ do wprowadzenia kilku środków mających na celu zapewnienie warunków, w których unijne przedsiębiorstwa społeczne mogą rozkwitać, m.in. poprzez usunięcie takich trudności w zakresie finansowania. Niniejszy wniosek w sprawie europejskich ram dla

³ Oferty na rynku niepublicznym można opisać jako sprzedaż papierów wartościowych względnie niewielkiej liczbie wybranych inwestorów jako sposób na pozyskiwanie kapitału. Inwestorami zaangażowanymi w oferty na rynku niepublicznym są zwykle duże banki, fundusze wspólnego inwestowania, zakłady ubezpieczeń i fundusze emerytalne. Oferty na rynku niepublicznym są przeciwieństwem emisji publicznej, w przypadku której papiery wartościowe udostępnia się do sprzedaży na otwartym rynku.

⁴ http://ec.europa.eu/internal_market/smact/docs/20110413-communication_en.pdf

funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej jest inicjatywą będącą realizacją tego zobowiązania; stanowi on część inicjatywy Komisji na rzecz przedsiębiorczości społecznej (COM(2011) 682/2), której celem jest rozwiązanie problemów o szerszym zakresie w przedmiotowym sektorze.

Celem rozporządzenia, którego dotyczy niniejszy wniosek, jest ustanowienie ram prawnych dostosowanych do potrzeb przedsiębiorstw społecznych, inwestorów zainteresowanych finansowaniem takich przedsiębiorstw oraz specjalistycznych funduszy inwestycyjnych, które mają pośredniczyć między nimi. Rozporządzenie ma zapewnić wysoki poziom jasności w odniesieniu do cech, które odróżniają fundusze na rzecz przedsiębiorczości społecznej od szerszej kategorii alternatywnych funduszy inwestycyjnych. Wyłącznie fundusze, które posiadają takie cechy wyróżniające, są uprawnione do pozyskiwania środków finansowych na mocy europejskich ram dla funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej, których dotyczy niniejszy wniosek.

Problemy te są podejmowane w rozporządzeniu, którego dotyczy niniejszy wniosek. Wprowadzono w nim jednolite wymogi dla zarządzających przedsiębiorstwami zbiorowego inwestowania, które działają pod nazwą „europejski fundusz na rzecz przedsiębiorczości społecznej”. W rozporządzeniu tym wprowadza się również wymogi dotyczące portfela inwestycyjnego, technik inwestycyjnych oraz kwalifikowalnych przedsiębiorstw, na które mogą być ukierunkowane kwalifikowalne fundusze na rzecz przedsiębiorczości społecznej. Wprowadza się także jednolite przepisy określające, które kategorie inwestorów mogą być celem kwalifikowalnego funduszu na rzecz przedsiębiorczości społecznej, oraz przepisy dotyczące wewnętrznej organizacji zarządzających, którzy wprowadzają takie fundusze do obrotu. Ponieważ zarządzający przedsiębiorstwami zbiorowego inwestowania działającymi pod nazwą „europejski fundusz na rzecz przedsiębiorczości społecznej” będą podlegać identycznym przepisom prawa materialnego w całej UE, będą oni korzystać z jednolitych wymogów dotyczących rejestracji oraz z obowiązującego w całej Unii paszportu, co pomoże stworzyć równe warunki działania dla wszystkich uczestników rynku finansowania przedsiębiorców społecznych.

Rozporządzenie w sprawie europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej, którego dotyczy niniejszy wniosek, stanowi uzupełnienie wniosku dotyczącego rozporządzenia [...] w sprawie funduszy *venture capital*. Oba wnioski mają różne cele i jeżeli zostaną przyjęte, będą współistnieć jako autonomiczne, niezależne od siebie akty prawne.

Fundusze *venture capital* koncentrują się na zapewnianiu finansowania kapitałowego na rzecz MŚP, ale zazwyczaj nie osiągają opartego na aktywach progę, który określa paszport dostępny dla zarządzających dużym funduszem na podstawie dyrektywy 2011/61/WE (w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi). Chociaż przedsiębiorstwa społeczne są również MŚP, a fundusze ukierunkowane na przedsiębiorstwa społeczne działają również poniżej opartych na aktywach progów określonych w dyrektywie 2011/61/WE, to gama kwalifikowalnych narzędzi finansowania proponowanych w rozporządzeniu w sprawie europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej wykracza poza finansowanie kapitałowe – typowy instrument dla przedsiębiorstw rozpoczynających działalność w sektorze technologii. Oprócz finansowania kapitałowego przedsiębiorstwa społeczne korzystają także z innych form finansowania, łącząc finansowanie z sektora publicznego i prywatnego, instrumenty dłużne lub małe pożyczki i kredyty. W proponowanych przepisach dotyczących funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej przewiduje się zatem szerszą gamę kwalifikowalnych narzędzi inwestycyjnych dostępnych dla funduszy *venture capital*.

Ponadto kwestie związane z przejrzystością inwestycji w przedsiębiorstwa społeczne różnią się od ogólnych obowiązków sprawozdawczych, które przewidziano w obszarze *venture capital*: inwestycje w przedsiębiorczość społeczną są ukierunkowane na pewnego rodzaju „zysk społeczny” lub pozytywne skutki społeczne. Proponowane przepisy zawierają specjalne sekcje, w których nacisk kładzie się na informacje dotyczące skutków społecznych, ich pomiar i zastosowane strategie, które mają ułatwić ich osiągnięcie.

Z tych powodów preferowanym wyborem jest istnienie w UE dwóch niezależnych ram dotyczących *venture capital* i przedsiębiorczości społecznej, które funkcjonowałyby równolegle.

Należy podjąć dalsze działania, aby zagwarantować, że realizacja praw przyznanych na mocy niniejszego rozporządzenia zarządzającym europejskimi funduszami na rzecz przedsiębiorczości społecznej i europejskim funduszom na rzecz przedsiębiorczości społecznej, którymi zarządzają, nie będzie utrudniona przez przeszkody podatkowe. Odpowiednie przepisy podatkowe – chociaż niezależne od niniejszego rozporządzenia – są jego ważnym uzupełnieniem i pomagają w rozwijaniu w pełni funkcjonalnego rynku europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej w UE. Mogłyby zapewnić skuteczne przepływy kapitału do europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej i ostatecznie do kwalifikowalnych przedsiębiorstw portfelowych, w które te fundusze inwestują.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENY SKUTKÓW

2.1. Konsultacje z zainteresowanymi stronami

W dniu 13 lipca 2011 r. służby Komisji rozpoczęły konsultacje społeczne w sprawie możliwych środków poprawy dostępu do finansowania ze środków funduszy inwestycyjnych dla przedsiębiorstw społecznych; konsultacje te zakończyły się w dniu 14 września 2011 r.⁵. Otrzymano łącznie 67 odpowiedzi, z którymi można się zapoznać na stronie internetowej:

http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2011/social_investment_funds_en.htm.

Ponadto za pośrednictwem Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych przeprowadzono także konsultacje z organami regulacyjnymi i organami nadzoru, w tym za pośrednictwem kwestionariusza, w którym proszono o podanie dodatkowych szczegółów dotyczących istniejących krajowych systemów funduszy inwestycji społecznych, jak również funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej.

Działania te wpisują się w szerszy kontekst prac Komisji i konsultacji nad Aktem o jednolitym rynku, podczas których również określono rolę przedsiębiorstw społecznych i ich finansowania oraz omawiano ją z zainteresowanymi stronami i uczestnikami tych konsultacji. W rezultacie Komisja rozpoczęła samodzielną inicjatywę na rzecz przedsiębiorczości społecznej, która umożliwiła prowadzenie dalszych dyskusji z zainteresowanymi stronami, między innymi podczas warsztatów, które odbyły się w maju 2011 r.

⁵ Zob. http://ec.europa.eu/internal_market/investment/social_investment_funds_en.htm.

2.2. Ocena skutków

Zgodnie ze swoją polityką w zakresie lepszego stanowienia prawa Komisja przeprowadziła ocenę skutków różnych wariantów polityki.

Podczas analizy stwierdzono dwa kluczowe problemy: z jednej strony, udostępniane inwestorom informacje na temat przedsiębiorstw społecznych, polityki inwestycyjnej i procedur kontrolnych stosowanych przez fundusze na rzecz przedsiębiorczości społecznej oraz pomiaru skutków społecznych są niewystarczające lub nie są przedstawiane w porównywalny sposób. Z drugiej strony, podejścia regulacyjne do pozyskiwania środków finansowych przez organizacje specjalizujące się w inwestycjach w przedsiębiorstwa społeczne nie były wystarczająco dostosowane do specjalnych potrzeb funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej.

Po pierwsze uczestnikom rynku brakuje zaufania do dostępnych informacji, nie mogą oni z łatwością stwierdzić, które fundusze ukierunkowane są na przedsiębiorstwa społeczne, oraz nie mają pewności co do skutków społecznych, które mogą osiągnąć, inwestując w takie fundusze. Drugi problem odnosi się do niedociągnięć regulacyjnych: systemy krajowe, które regulują pozyskiwanie środków finansowych poza otwartymi rynkami (oferty na rynku niepublicznym), są rozbieżne i nie są specjalnie dostosowane do potrzeb funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej i zarządzających nimi. Oznacza to, że transgraniczne pozyskiwanie środków finansowych jest złożone i charakteryzuje się rozbieżnościami regulacyjnymi. Wobec braku jednolitych przepisów na poziomie UE fundusze na rzecz przedsiębiorczości społecznej prawdopodobnie nadal będą pozyskiwać środki finansowe na cele społeczne na poziomie krajowym.

Podczas analizy określono tym samym trzy podstawowe cele: poprawę jasności i porównywalności funduszy inwestycyjnych ukierunkowanych na przedsiębiorstwa społeczne; udoskonalenie narzędzi oceny i analizy skutków społecznych; oraz lepsze odzwierciedlenie potrzeb funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej w przepisach mających zastosowanie do takich funduszy w całej Unii.

W świetle wspomnianych celów przeanalizowano szereg wariantów.

W odniesieniu do zwiększenia jasności i porównywalności funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej w ocenie skutków zbadano różne warianty poprawy przejrzystości przez samoregulację (kodeksy postępowania), ustanowienie oznaczenia UE wraz ze zharmonizowanymi i wiążącymi środkami służącymi egzekwowaniu zgodności. W celu udoskonalenia narzędzi oceny i analizy skutków społecznych zbadano różne warianty od ustanowienia forów dyskusyjnych dla zainteresowanych stron po zainicjowanie dalszego badania sposobu zharmonizowania narzędzi oceny na poziomie UE. W odniesieniu do poprawy transgranicznego pozyskiwania środków finansowych przez takie fundusze i otoczenia regulacyjnego, które reguluje oferty na rynku niepublicznym za granicą, warianty obejmowały wspieranie wzajemnego uznawania krajowych przepisów w zakresie ofert na rynku niepublicznym, stosowanie przepisów dotyczących *venture capital* także w celu ułatwienia pozyskiwania środków finansowych przez fundusze na rzecz przedsiębiorczości społecznej, stworzenie dostosowanego systemu pozyskiwania środków finansowych dla takich funduszy i stworzenie samodzielnych europejskich ram finansowania dla takich funduszy.

W ocenie skutków opowiedziano się za samodzielnymi ramami określania funduszy i przepisów mających do nich zastosowanie w celu ułatwienia krajowego i transgranicznego pozyskiwania środków finansowych, z uwzględnieniem opracowania europejskiej „marki” funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej wspieranej przez restrykcyjne środki służące zapewnieniu przejrzystości.

Oceniono skutki poszczególnych wariantów obejmujące korzyści i koszty dla sektora funduszy, inwestorów, przedsiębiorstw społecznych, społeczeństwa, organów nadzoru i innych zainteresowanych stron. Preferowany wariant oferował największy potencjał w zakresie rozwiązania stwierdzonych problemów przy jednoczesnym zachowaniu proporcjonalności w odniesieniu do kosztów przestrzegania przepisów ponoszonych przez osoby, które chcą skorzystać z nowych ram.

W sprawozdaniu z oceny skutków uwzględniono uwagi wyrażone przez Radę ds. Ocen Skutków w opinii z dnia 18 listopada 2011 r. Doprecyzowano szerszy kontekst tej inicjatywy, pokazując, w jaki sposób różne inicjatywy Komisji w dziedzinie przedsiębiorstw społecznych łączą się ze sobą i tworzą spójną strategię. Przeprowadzono pogłębioną analizę problemów, w tym dokładniej wyjaśniono powody, dla których inicjatywa w zakresie funduszy *venture capital* nie będzie w stanie odpowiedzieć na problemy funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej. Wyjaśniono dokładniej logikę interwencji i analizę różnych wariantów, w szczególności w odniesieniu do możliwych kategorii inwestorów. Wyraźniej określono treść środków, które są przewidziane obecnie i które mogą być konieczne na późniejszym etapie. Udoskonalono ocenę skutków, w tym ocenę współzależności środków pod względem ich możliwej skuteczności. Doprecyzowano wreszcie kwestie związane z monitorowaniem i zachowaniem zgodności.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

3.1. Podstawa prawna

Podstawą wniosku jest art. 114 TFUE, który stanowi najbardziej odpowiednią podstawę prawną w tej dziedzinie. Głównym celem wniosku jest poprawa wiarygodności oraz pewności prawa w zakresie wprowadzania do obrotu przez podmioty posługujące się nazwą „europejski fundusz na rzecz przedsiębiorczości społecznej”. Dążąc do osiągnięcia tego celu, we wniosku wprowadza się jednolite normy dotyczące struktury portfela, kwalifikowalnych instrumentów inwestycyjnych oraz celów inwestycyjnych kwalifikujących się do finansowania ze środków funduszy zbiorowego inwestowania, które działają pod tą nazwą. We wniosku wprowadza się również przepisy dotyczące kategorii inwestorów, których uznaje się za uprawnionych do inwestowania w dane fundusze inwestycyjne.

Uznaje się, że rozporządzenie stanowi najbardziej odpowiedni instrument prawny do celów wprowadzenia jednolitych wymogów skierowanych do wszystkich uczestników rynku pozyskiwania środków finansowych dla przedsiębiorstw społecznych, w tym inwestorów, funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej oraz przedsiębiorstw będących beneficjentami finansowania na rzecz przedsiębiorczości społecznej. Uznaje się również, że rozporządzenie stanowi najbardziej odpowiedni instrument do celów stworzenia jednolitych przepisów określających, kto może być inwestorem funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej, kto może posługiwać się nazwą „europejski fundusz na rzecz przedsiębiorczości społecznej” oraz jakie rodzaje przedsiębiorstw mogą uzyskać finansowanie ze strony takich kwalifikowalnych funduszy. Uznaje się wreszcie, że rozporządzenie stanowi najbardziej

odpowiedni instrument do celów zapewnienia objęcia wszystkich uczestników jednolitymi wymogami dotyczącymi subskrypcji „europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej” oraz strategii i narzędzi inwestycyjnych stosowanych przez takie fundusze.

Ponadto cele niniejszego rozporządzenia odnoszą się do jednolitych wymogów przejrzystości w odniesieniu do skutków społecznych, w tym sprawozdawczości i pomiaru skutków społecznych. W tym celu konieczne są jednolite wymogi, np. szczegóły dotyczące sposobu przedstawiania informacji na temat skutków społecznych. Gdyby wybór konkretnych środków standaryzacji danych wymogów pozostawiono prawodawstwu krajowemu państw członkowskich, pociągałoby to za sobą ryzyko rozbieżności wymogów w poszczególnych państwach członkowskich. W rezultacie powstałyby nierówne normy w dziedzinie, która jest kluczowa dla dalszego rozwoju rynku funduszy inwestycyjnych ukierunkowanych na przedsiębiorstwa społeczne. Takie nierówne normy miałyby ujemny wpływ na osiągnięcie celu, jakim jest przekonanie inwestorów, że mogą mieć zaufanie do przedmiotowego rynku. Dlatego też w celu zwiększenia zaufania inwestorów należy dopilnować, aby zarządzający funduszami przestrzegali tych samych przepisów w tym kluczowym obszarze.

3.2. Pomocniczość i proporcjonalność

Zasadniczo wniosek ma na celu stworzenie pewnych, bezpiecznych i stabilnych pod względem prawnym warunków wprowadzania do obrotu europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej. Określenie podstawowych cech takiego funduszu, pod względem struktury portfela, narzędzi inwestycyjnych, celów inwestycyjnych oraz grup kwalifikowalnych inwestorów, nie może pozostać w gestii państw członkowskich, ponieważ doprowadziłoby to do różnego i niespójnego stosowania takich wymogów w zakresie definiowania w całej UE. Jednolite definicje i wymogi operacyjne muszą zatem odgrywać centralną rolę podczas tworzenia zbioru wspólnych przepisów dla europejskiego rynku takich funduszy oraz zarządzających tymi funduszami. Ponadto wszyscy działający na tym rynku zarządzający funduszami zbiorowego inwestowania, którzy posługują się nazwą „europejski fundusz na rzecz przedsiębiorczości społecznej”, muszą podlegać jednakowym wymogom dotyczącym organizacji, prowadzenia działalności gospodarczej i wymogów dotyczących przejrzystości.

W odniesieniu do rejestracji i nadzorowania zarządzających „europejskimi funduszami na rzecz przedsiębiorczości społecznej” wniosek ma na celu zapewnienie równowagi między potrzebą skutecznego nadzoru, interesem właściwych organów państw, w których takie fundusze mają siedzibę lub są oferowane kwalifikowalnym kategoriom inwestorów, oraz koordynującą rolę Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (EUNGiPW). W celu ustanowienia procesu ciągłego nadzoru właściwy organ państwa członkowskiego, w którym zarządzający kwalifikowalnym „europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej” posiada swoją siedzibę, przeprowadzi kontrolę dokumentów rejestracyjnych złożonych przez wnioskującego zarządzającego, a następnie, po dokonaniu oceny tego, czy wnioskodawca zapewnia wystarczające gwarancje dotyczące jego możliwości spełnienia wymogów rozporządzenia, dokona jego rejestracji. W ramach nadzoru nad zarejestrowanym zarządzającym właściwy organ, który dokonał jego rejestracji, będzie współpracować z właściwymi organami tych państw członkowskich, w których kwalifikowalny fundusz jest wprowadzany do obrotu. EUNGiPW będzie prowadzić centralną bazę danych zawierającą wykaz wszystkich zarejestrowanych zarządzających, którzy są uprawnieni do posługiwania się nazwą „europejskiego funduszu na rzecz przedsiębiorczości społecznej”.

Jeżeli chodzi o zasadę proporcjonalności, wniosek zapewnia odpowiednią równowagę między interesem publicznym dotyczącym promowania rozwoju bardziej skutecznych rynków „europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej” a opłacalnością proponowanego środka. Przewidując prosty system rejestracji, we wniosku w pełni uwzględniono potrzebę zachowania równowagi między bezpieczeństwem i wiarygodnością, które wiążą się z posługiwaniem się nazwą „europejski fundusz na rzecz przedsiębiorczości społecznej”, a skutecznym funkcjonowaniem rynku i kosztem, jaki ponoszą różne zainteresowane strony działające na tym rynku.

3.3. Zgodność z art. 290 i 291 TFUE

W dniu 23 września 2009 r. Komisja przyjęła wnioski dotyczące rozporządzeń ustanawiających Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB), Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EUNUiPPE) i Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (EUNGiPW). W tym względzie Komisja pragnie przypomnieć oświadczenia dotyczące art. 290 i 291 TFUE sformułowane w ramach procesu przyjmowania rozporządzeń ustanawiających Europejskie Urzędy Nadzoru o następującej treści: „Jeżeli chodzi o proces przyjmowania standardów regulacyjnych, Komisja podkreśla szczególnie charakter sektora usług finansowych, wynikający ze struktury Lamfalussy’ego i wyraźnie stwierdzony w deklaracji nr 39 do TFUE. Komisja ma jednak poważne wątpliwości co do tego, czy ograniczenie jej roli w przyjmowaniu aktów delegowanych i środków wykonawczych jest zgodne z art. 290 i 291 TFUE”.

3.4. Prezentacja wniosku

Artykuł 1 – Zakres

W art. 1 wyznacza się zakres rozporządzenia, którego dotyczy wniosek. W artykule tym stwierdza się wyraźnie, że nazwa „europejski fundusz na rzecz przedsiębiorczości społecznej” jest zarezerwowana dla tych zarządzających funduszami, którzy spełniają zbiór jednolitych kryteriów jakościowych mających zastosowanie do wprowadzania do obrotu w Unii funduszy, którymi oni zarządzają. W tym względzie w art. 1 podkreśla się cel polegający na opracowaniu jednolitego pojęcia europejskiego funduszu na rzecz przedsiębiorczości społecznej. Opracowanie takiego pojęcia ma zapewnić sprawne wprowadzanie takich funduszy do obrotu w całej Unii.

Artykuł 2 – Zakres stosowania

W art. 2 stwierdza się, że rozporządzenie ma zastosowanie do zarządzających przedsiębiorstwami zbiorowego inwestowania, jak określono w art. 3 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia, którzy mają swoją siedzibę w Unii i zostali zarejestrowani przez właściwy organ państwa członkowskiego ich pochodzenia zgodnie z art. 3 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2011/61/WE, pod warunkiem że zarządzają portfelem europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej, w ramach których łączna wartość aktywów objętych zarządzaniem nie przekracza progu 500 mln EUR.

Artykuł 3 – Definicje

Artykuł 3 zawiera podstawowe definicje określające zakres stosowania rozporządzenia, którego dotyczy niniejszy wniosek. W artykule tym zdefiniowano kluczowe pojęcia, takie jak europejski fundusz na rzecz przedsiębiorczości społecznej, kwalifikowalne narzędzia

inwestycyjne oraz kwalifikowalne cele inwestycyjne. Definicje te mają zasadniczo na celu wyznaczenie wyraźnej granicy między europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej a innymi funduszami, które mogą realizować podobne strategie inwestycyjne, ale które nie są ukierunkowane na przedsiębiorstwa społeczne.

Zgodnie z celem polegającym na precyzyjnym określeniu funduszy, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, w art. 3 ust. 1 lit. a) stwierdza się, że europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej jest fundusz, który przeznaczają co najmniej 70 % łącznej wartości swoich wpłat na poczet kapitału oraz niewniesionego kapitału zadeklarowanego na inwestycje, które są kwalifikowalnymi przedsiębiorstwami portfelowymi. Oznacza to, że np. koszty operacyjne, którymi należy obciążyć europejski fundusz na rzecz przedsiębiorczości społecznej, zgodnie z ewentualnymi ustaleniami z inwestorami, muszą zostać pokryte z pozostałych 30 % wkładu kapitałowego zadeklarowanego.

W niniejszym rozporządzeniu uwzględnia się także cechy szczególne przedsiębiorstw społecznych. Celem podstawowym przedsiębiorstw społecznych jest osiągnięcie pozytywnych skutków społecznych. W niniejszym rozporządzeniu nakłada się zatem wymóg, aby kwalifikowalne przedsiębiorstwo portfelowe osiągało wymierny i pozytywny skutek społeczny, wykorzystywało wygenerowane zyski do realizacji swojego celu podstawowego oraz było zarządzane w sposób odpowiedzialny i przejrzysty. W art. 3 określa się także przepisy i procedury, które muszą istnieć, aby uwzględnić okoliczności, w których kwalifikowalne przedsiębiorstwa portfelowe zamierzają dokonać podziału części zysków między swoich właścicieli i udziałowców. Jak wyjaśniono w motywie, takie podziały zysków nie powinny wpływać negatywnie na skuteczne osiągnięcie celu podstawowego przedsiębiorstwa.

Uwzględniając potrzeby takich przedsiębiorstw w zakresie finansowania, określono również kwalifikowalne narzędzia inwestycyjne. Obejmują one instrumenty kapitałowe, instrumenty dłużne, inwestycje w inne europejskie fundusze na rzecz przedsiębiorczości społecznej oraz pożyczki długo- i średnioterminowe.

Artykuł 4 – Stosowanie nazwy „europejski fundusz na rzecz przedsiębiorczości społecznej”

W art. 4 określono podstawową zasadę, zgodnie z którą tylko fundusze spełniające jednolite kryteria ustanowione w niniejszym rozporządzeniu są uprawnione do posługiwania się nazwą „europejski fundusz na rzecz przedsiębiorczości społecznej” w odniesieniu do wprowadzania europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej do obrotu w Unii.

Artykuł 5 – Struktura portfela

Artykuł 5 zawiera szczegółowy przepis dotyczący struktury portfela, która charakteryzuje europejski fundusz na rzecz przedsiębiorczości społecznej. W tym względzie art. 5 zawiera jednolite przepisy dotyczące celów inwestycyjnych europejskiego funduszu na rzecz przedsiębiorczości społecznej, kwalifikowalnych narzędzi inwestycyjnych oraz przepisy dotyczące limitów zwiększania ekspozycji w europejskim funduszu na rzecz przedsiębiorczości społecznej przez zarządzającego. Aby zapewnić europejskim funduszom na rzecz przedsiębiorczości społecznej pewien stopień elastyczności w zarządzaniu inwestycjami i płynnością, dozwolone są inne inwestycje do wartości progu wynoszącego maksymalnie 30 % łącznej wartości wpłat na poczet kapitału i niewniesionego kapitału, które nie muszą stanowić kwalifikowalnych inwestycji.

Artykuł 6 – Kwalifikowalni inwestorzy

Artykuł 6 zawiera szczegółowe przepisy dotyczące inwestorów uprawnionych do inwestowania w europejskie fundusze na rzecz przedsiębiorczości społecznej: zgodnie z treścią tego artykułu europejskie fundusze na rzecz przedsiębiorczości społecznej można wprowadzać do obrotu wyłącznie wśród inwestorów uznanych za inwestorów branżowych zgodnie z przepisami dyrektywy 2004/39/WE. Wprowadzanie do obrotu wśród innych inwestorów, takich jak niektórzy zamożni klienci indywidualni, jest dozwolone, wyłącznie jeżeli inwestują oni w fundusz co najmniej 100 000 EUR oraz jeżeli zarządzający funduszem stosuje określone procedury, dzięki którym posiada dostateczną pewność, że wspomniani inni inwestorzy są w stanie samodzielnie podejmować decyzje inwestycyjne i mają świadomość wiążącego się z nimi ryzyka.

Artykuł 7 – Zasady postępowania

Artykuł 7 zawiera ogólne zasady postępowania zarządzającego europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej, w szczególności w zakresie prowadzenia działalności oraz relacji z inwestorami.

Artykuł 8 – Konflikty interesów

Artykuł 8 zawiera zasady postępowania zarządzającego europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej w przypadku konfliktów interesów. Zasady te wymagają również, aby zarządzający stosował niezbędne ustalenia organizacyjne i administracyjne umożliwiające odpowiednie rozwiązywanie konfliktów interesów.

Artykuł 9 – Pomiar pozytywnych skutków społecznych

W art. 9 wymaga się, aby zarządzający europejskimi funduszami na rzecz przedsiębiorczości społecznej posiadali niezbędne procedury w celu pomiaru i monitorowania pozytywnych skutków społecznych, do osiągnięcia których zobowiązały się kwalifikowalne przedsiębiorstwa portfelowe.

Artykuł 10 – Wymogi organizacyjne

W art. 10 wymaga się, aby zarządzający europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej utrzymywał odpowiednie zasoby ludzkie i techniczne, a także wystarczający kapitał własny, które są niezbędne do właściwego zarządzania europejskimi funduszami na rzecz przedsiębiorczości społecznej.

Artykuł 11 – Wycena

Artykuł 11 dotyczy wyceny aktywów europejskiego funduszu na rzecz przedsiębiorczości społecznej. Zasady wyceny powinny być określone w dokumentach statutowych każdego europejskiego funduszu na rzecz przedsiębiorczości społecznej.

Artykuł 12 – Sprawozdania roczne

Artykuł 12 zawiera zasady dotyczące sprawozdań rocznych, które zarządzający europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej powinni sporządzać w odniesieniu do europejskiego funduszu na rzecz przedsiębiorczości społecznej, którym zarządzają. Sprawozdanie zawiera opis struktury portfela funduszu oraz działalności za poprzedni rok. Zawiera także informacje dotyczące skutku społecznego osiągniętego w wyniku realizacji polityki inwestycyjnej funduszu.

Artykuł 13 – Ujawnianie informacji inwestorom

Artykuł 13 zawiera pewne najważniejsze wymogi dotyczące ujawniania informacji, które obowiązują zarządzającego europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej w odniesieniu do jego inwestorów. Wymogi te zawierają ogólne obowiązki w zakresie ujawniania przed zawarciem umowy informacji dotyczących strategii i celów inwestycyjnych europejskiego funduszu na rzecz przedsiębiorczości społecznej, kosztów oraz związanych z nimi opłat, a także profilu ryzyka/zysku inwestycji proponowanej przez europejski fundusz na rzecz przedsiębiorczości społecznej. Przedmiotowe wymogi obejmują również informacje na temat sposobu obliczania wynagrodzenia zarządzającego europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej. Jednocześnie celem tych wymogów jest zapewnienie przejrzystości w związku ze szczególnym charakterem europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej, w szczególności jeżeli chodzi o pozytywne skutki społeczne, które mają zostać osiągnięte w wyniku realizacji polityki inwestycyjnej.

Artykuł 14 – Nadzór

W art. 14 stwierdza się, że aby zapewnić właściwemu organowi państwa członkowskiego pochodzenia możliwość nadzorowania przestrzegania jednolitych wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu przez zarządzającego europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej, zarządzający funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej informuje właściwy organ o swoim zamiarze wprowadzenia do obrotu europejskich funduszy przedsiębiorczości społecznej pod nazwą „europejskiego funduszu na rzecz przedsiębiorczości społecznej”. Zarządzający dostarcza również niezbędnych informacji na temat m.in. ustaleń przyjętych w celu zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem oraz funduszy, które zamierza wprowadzić do obrotu. Jeżeli właściwy organ jest przekonany, że wymagane informacje są pełne oraz że ustalenia są odpowiednie do zapewnienia zgodności z wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, dokonuje rejestracji zarządzającego europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej. Rejestracja ta jest ważna na terytorium całej Unii i umożliwia zarządzającemu europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej wprowadzanie do obrotu europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej pod nazwą „europejskiego funduszu na rzecz przedsiębiorczości społecznej”.

Artykuł 15 – Uaktualnianie informacji

Artykuł 15 zawiera przepisy dotyczące okoliczności, w których konieczna jest aktualizacja informacji dostarczonych właściwemu organowi w państwie członkowskim pochodzenia.

Artykuł 16 – Powiadomienia transgraniczne

W art. 16 opisano procedurę powiadamiania transgranicznego między właściwymi organami nadzoru, która jest uruchamiana w wyniku rejestracji zarządzającego europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej.

Artykuł 17 – Baza danych EUNGiPW

W art. 17 EUNGiPW powierza się zadanie prowadzenia centralnej bazy danych zawierającej wykaz wszystkich europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej, które są zarejestrowane w Unii.

Artykuł 18 – Nadzór przez właściwy organ

W art. 18 przewiduje się, że właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia nadzoruje spełnienie wymogów zawartych w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 19 – Uprawnienia nadzorcze

W art. 19 wymienione są uprawnienia nadzorcze, którymi dysponują właściwe organy, aby zapewnić przestrzeganie jednolitych kryteriów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 20 – Sankcje

Artykuł 20 zawiera przepisy dotyczące sankcji służących zapewnieniu właściwego egzekwowania wymogów zawartych w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 21 – Naruszenie kluczowych przepisów

W art. 21 stwierdza się, że naruszenie kluczowych przepisów niniejszego rozporządzenia, tj. dotyczących struktury portfela, kwalifikowalnych inwestorów oraz posługiwania się nazwą „europejski fundusz na rzecz przedsiębiorczości społecznej”, podlega karze w postaci zakazu posługiwania się nazwą oraz usunięcia zarządzającego europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej z rejestru.

Artykuł 22 – Współpraca w zakresie nadzoru

Artykuł 22 zawiera przepisy dotyczące wymiany informacji nadzorczych między właściwymi organami w państwie członkowskim pochodzenia i w przyjmującym państwie członkowskim a EUNGiPW.

Artykuł 23 – Tajemnica służbowa

Artykuł 23 zawiera przepisy dotyczące wymaganego poziomu tajemnicy służbowej, która powinna obowiązywać wszystkie odpowiednie organy krajowe oraz Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (EUNGiPW).

Artykuł 24 – Warunki przekazania uprawnień

W art. 24 ustanawia się warunki powierzenia Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych.

Artykuł 25 – Przegląd

Artykuł 25 zawiera klauzule dotyczące przeglądu rozporządzenia, którego dotyczy niniejszy wniosek, oraz możliwych wniosków Komisji w sprawie zmiany tego rozporządzenia.

4. WPLYW NA BUDŻET

Niniejszy wniosek nie ma wpływu na budżet.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
w sprawie europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego⁶,uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁷,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ponieważ inwestorzy dążą nie tylko do generowania zysków finansowych, ale również do osiągnięcia celów społecznych, w coraz większym stopniu rozwija się w Unii rynek inwestycji społecznych, na który częściowo składają się fundusze inwestycyjne ukierunkowane na przedsiębiorstwa społeczne. Takie fundusze inwestycyjne zapewniają finansowanie przedsiębiorstwom społecznym, które stanowią siłę napędową zmian społecznych, dostarczając innowacyjnych rozwiązań problemów natury społecznej oraz zapewniając cenny wkład w osiągnięcie celów strategii „Europa 2020”.
- (2) Konieczne jest ustanowienie wspólnych przepisów ramowych w zakresie posługiwania się nazwą „europejski fundusz na rzecz przedsiębiorczości społecznej”, dotyczących w szczególności struktury portfela funduszy działających pod tą nazwą, ich kwalifikowalnych celów inwestycyjnych, narzędzi inwestycyjnych, które mogą wykorzystywać, oraz kategorii inwestorów uprawnionych do inwestowania w takie fundusze w Unii, w formie jednolitych przepisów. W przeciwnym razie istnieje ryzyko, że państwa członkowskie podejmą rozbieżne środki na szczeblu krajowym, co miałoby bezpośredni negatywny wpływ na prawidłowe funkcjonowanie rynku

⁶ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

⁷ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

wewnętrzny i stworzyłoby przeszkody w jego funkcjonowaniu, ponieważ fundusze, które chciałyby prowadzić działalność na terenie Unii, podlegałyby różnym przepisom w różnych państwach członkowskich. Ponadto rozbieżne wymogi jakościowe dotyczące struktury portfela, celów inwestycyjnych oraz kwalifikowalnych inwestorów mogłyby doprowadzić do powstania różnych poziomów ochrony inwestorów i spowodować niejasność w zakresie oferty inwestycyjnej związanej z europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej. Inwestorzy powinni mieć również możliwość porównania ofert inwestycyjnych różnych europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej. Niezbędne jest wyeliminowanie znacznych utrudnień w transgranicznym pozyskiwaniu środków finansowych przez europejskie fundusze na rzecz przedsiębiorczości społecznej, unikanie zakłóceń konkurencji między tymi funduszami, a także zapobieganie wszelkim możliwym przeszkodom w wymianie handlowej i powstawaniu poważnych zakłóceń konkurencji w przyszłości. W związku z powyższym odpowiednią podstawę prawną stanowi art. 114 TFUE, interpretowany zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

- (3) Konieczne jest przyjęcie rozporządzenia ustanawiającego jednolite przepisy mające zastosowanie do europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej i nakładające odpowiednie obowiązki na zarządzających tymi funduszami we wszystkich państwach członkowskich, którzy chcieliby pozyskiwać kapitał w całej Unii, posługując się nazwą „europejski fundusz na rzecz przedsiębiorczości społecznej”. Wymogi te powinny zagwarantować zaufanie inwestorów, którzy chcą inwestować w takie fundusze.
- (4) Określenie wymogów jakościowych w odniesieniu do posługiwania się nazwą „europejski fundusz na rzecz przedsiębiorczości społecznej” w formie rozporządzenia powinno zagwarantować, że wymogi te będą miały bezpośrednie zastosowanie do zarządzających przedsiębiorstwami zbiorowego inwestowania, którzy pozyskują środki finansowe, posługując się tą nazwą. Zapewniłoby to jednolite warunki stosowania tej nazwy, zapobiegając pojawieniu się rozbieżnych wymogów krajowych w wyniku transpozycji dyrektywy. Przypisy tego rozporządzenia wymagałyby od zarządzających przedsiębiorstwami zbiorowego inwestowania, którzy posługują się tą nazwą, przestrzegania jednakowych przepisów w całej Unii, co zwiększyłoby również zaufanie inwestorów, którzy chcą inwestować w fundusze ukierunkowane na przedsiębiorstwa społeczne. Rozporządzenie zmniejszyłoby również złożoność przepisów regulacyjnych oraz ponoszone przez zarządzających koszty przestrzegania często rozbieżnych przepisów krajowych w zakresie takich funduszy, szczególnie w przypadku tych zarządzających, którzy chcieliby pozyskiwać kapitał na poziomie transgranicznym. Rozporządzenie powinno również przyczynić się do wyeliminowania zakłóceń konkurencji.
- (5) Aby wyjaśnić związek między niniejszym rozporządzeniem a mającymi ogólnie zastosowanie unijnymi przepisami dotyczącymi przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania i zarządzających nimi, należy zaznaczyć, że niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie wyłącznie do zarządzających przedsiębiorstwami zbiorowego inwestowania innymi niż UCITS, zgodnie z art. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do

przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS)⁸, którzy mają swoją siedzibę w Unii i zostali zarejestrowani przez właściwy organ swojego państwa członkowskiego pochodzenia zgodnie z przepisami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/WE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010⁹. Ponadto niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie wyłącznie do zarządzających portfelami europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej, w ramach których łączna wartość aktywów objętych zarządzaniem nie przekracza progu 500 mln EUR. W celu umożliwienia wyliczenia wspomnianego progu, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do określania szczegółowych zasad obliczania tego progu. Korzystając z tych uprawnień, Komisja powinna uwzględnić środki przyjęte przez Komisję na podstawie art. 3 ust. 6 lit. a) dyrektywy 2011/61/WE, aby zapewnić spójność przepisów dotyczących przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania.

- (6) Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania w przypadku, gdy zarządzający przedsiębiorstwami zbiorowego inwestowania nie mają zamiaru posługiwać się nazwą „europejski fundusz na rzecz przedsiębiorczości społecznej”. W takich przypadkach powinny w dalszym ciągu obowiązywać istniejące przepisy krajowe oraz ogólne przepisy unijne.
- (7) W niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić jednolite przepisy dotyczące charakteru europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej, szczególnie w odniesieniu do przedsiębiorstw portfelowych, w które europejskie fundusze na rzecz przedsiębiorczości społecznej mogą inwestować, oraz instrumentów inwestycyjnych, z których powinny korzystać. Aby zapewnić niezbędną jasność i pewność, w niniejszym rozporządzeniu należy również określić jednolite kryteria uznawania przedsiębiorstw społecznych za uprawnione kwalifikowalne przedsiębiorstwa portfelowe. Celem podstawowym przedsiębiorstw społecznych jest raczej osiągnięcie pozytywnych skutków społecznych niż maksymalizacja własnych zysków. W niniejszym rozporządzeniu należy zatem nałożyć wymóg, aby kwalifikowalne przedsiębiorstwo portfelowe kładło nacisk na osiągnięcie wymiernego i pozytywnego skutku społecznego, wykorzystywało wygenerowane zyski do realizacji swojego celu podstawowego oraz było zarządzane w sposób odpowiedzialny i przejrzysty. W odniesieniu do zasadniczo wyjątkowych przypadków, w których kwalifikowalne przedsiębiorstwo portfelowe zamierza dokonać podziału zysków między udziałowców i właścicieli, przedsiębiorstwo to powinno dysponować uprzednio określonymi procedurami i zasadami dotyczącymi sposobu przeprowadzania podziału zysków między udziałowców i właścicieli. W zasadach tych należy doprecyzować, że podział zysków nie powinien wpływać negatywnie na osiągnięcie podstawowego celu społecznego.
- (8) Do przedsiębiorstw społecznych zalicza się szeroką gamę przedsiębiorstw o różnych formach prawnych, które świadczą usługi społeczne lub dostarczają towary na rzecz osób należących do słabszych lub zmarginalizowanych grup społecznych. Usługi te

⁸ Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32.

⁹ Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1.

obejmują dostęp do mieszkań, opiekę zdrowotną, pomoc dla osób starszych lub niepełnosprawnych, opiekę nad dziećmi, dostęp do zatrudnienia i szkolenia oraz zarządzanie sytuacją osób zależnych. Do przedsiębiorstw społecznych należą również przedsiębiorstwa, które stosują sposoby produkcji towarów i usług ukierunkowane na cel o charakterze społecznym, a których działalność może dotyczyć towarów i usług innych niż społeczne. Działalność ta obejmuje integrację społeczną i zawodową poprzez zapewnienie dostępu do zatrudnienia osobom znajdującym się w niekorzystnej sytuacji, w szczególności ze względu na zbyt niskie kwalifikacje bądź problemy społeczne lub zawodowe prowadzące do wykluczenia i marginalizacji.

- (9) Biorąc pod uwagę potrzeby w zakresie finansowania specyficzne dla przedsiębiorstw społecznych, konieczne jest zapewnienie jasności odnośnie do rodzajów instrumentów, jakie europejski fundusz na rzecz przedsiębiorczości społecznej powinien wykorzystywać na potrzeby tego finansowania. W rozporządzeniu należy zatem ustanowić jednolite przepisy dotyczące kwalifikowanych instrumentów, które europejski fundusz na rzecz przedsiębiorczości społecznej ma stosować do celów realizacji inwestycji, takich jak: instrumenty kapitałowe, instrumenty dłużne, inwestycje w inne europejskie fundusze na rzecz przedsiębiorczości społecznej oraz pożyczki krótko- i średnioterminowe.
- (10) Aby utrzymać niezbędny poziom elastyczności w swoim portfelu inwestycyjnym, europejskie fundusze na rzecz przedsiębiorczości społecznej mogą również inwestować w aktywa inne niż kwalifikowalne inwestycje w stopniu, w jakim inwestycje te nie przekraczają limitów określonych w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do niekwalifikowalnych inwestycji. Przy obliczaniu limitów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do niekwalifikowalnych inwestycji nie należy brać pod uwagę inwestycji krótkoterminowych, takich jak środki pieniężne i ich ekwiwalenty.
- (11) Aby zapewnić wiarygodność i rozpoznawalność nazwy „europejski fundusz na rzecz przedsiębiorczości społecznej” wśród inwestorów w całej Unii, w niniejszym rozporządzeniu należy określić, że wyłącznie zarządzający europejskimi funduszami na rzecz przedsiębiorczości społecznej, którzy spełniają jednolite kryteria jakościowe określone w niniejszym rozporządzeniu, powinni być uprawnieni do posługiwania się nazwą „europejski fundusz na rzecz przedsiębiorczości społecznej” przy wprowadzaniu europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej do obrotu w całej Unii.
- (12) Aby zagwarantować, że europejskie fundusze na rzecz przedsiębiorczości społecznej będą posiadały odrębny i możliwy do zidentyfikowania profil, który jest dostosowany do ich celu, należy ustanowić jednolite przepisy dotyczące struktury portfela oraz technik inwestycyjnych dozwolonych w przypadku takich funduszy.
- (13) Aby zagwarantować, że europejskie fundusze na rzecz przedsiębiorczości społecznej nie przyczynią się do rozwoju zagrożeń systemowych, oraz aby zapewnić ukierunkowanie działań inwestycyjnych takich funduszy na wspieranie kwalifikowalnych spółek portfelowych, zaciąganie pożyczek i kredytów lub lewarowanie na poziomie funduszu nie powinno być dozwolone. Aby fundusz mógł pokrywać nadzwyczajne potrzeby w zakresie płynności, które mogą pojawić się w okresie od wezwania inwestorów do wniesienia zadeklarowanego kapitału do

faktycznego wpłynięcia kapitału na rachunki funduszu, powinno być dozwolone zaciąganie pożyczek i kredytów krótkoterminowych.

- (14) Aby zagwarantować, że europejskie fundusze na rzecz przedsiębiorczości społecznej są wprowadzane do obrotu wśród inwestorów, którzy posiadają wiedzę, doświadczenie i możliwości pozwalające im podejmować ryzyko związane z tymi funduszami, oraz aby utrzymać zaufanie inwestorów do europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej, należy określić pewne szczególne zabezpieczenia. W związku z tym europejskie fundusze na rzecz przedsiębiorczości społecznej należy zasadniczo wprowadzać do obrotu wyłącznie wśród inwestorów, którzy są klientami branżowymi lub którzy mogą być za takich uznani na mocy dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniającej dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 93/22/EWG¹⁰. W celu zapewnienia dostatecznie szerokiej bazy inwestorów dla inwestycji w europejskie fundusze na rzecz przedsiębiorczości społecznej wskazane jest jednak również, aby dostęp do tych funduszy mieli również niektórzy z pozostałych inwestorów, w tym zamożni klienci indywidualni. W odniesieniu do tych pozostałych inwestorów należy jednak określić szczególne zabezpieczenia, tak aby zagwarantować, że europejskie fundusze na rzecz przedsiębiorczości społecznej są wprowadzane do obrotu wyłącznie wśród inwestorów, których profil jest odpowiedni do dokonywania takich inwestycji. Do takich zabezpieczeń nie należy wprowadzanie do obrotu z wykorzystaniem planów systematycznego oszczędzania.
- (15) Aby zagwarantować, że nazwą „europejski fundusz na rzecz przedsiębiorczości społecznej” posługują się wyłącznie zarządzający europejskimi funduszami na rzecz przedsiębiorczości społecznej, którzy spełniają jednolite kryteria jakościowe dotyczące zachowania na rynku, należy ustanowić w niniejszym rozporządzeniu zasady prowadzenia działalności gospodarczej oraz określić relacje między zarządzającym europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej a jego inwestorami. Z tego samego względu w niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić jednolite warunki dotyczące rozwiązywania konfliktów interesów przez takich zarządzających. Zasady takie powinny również zawierać wymóg, aby zarządzający stosował niezbędne ustalenia organizacyjne i administracyjne umożliwiające odpowiednie rozwiązywanie konfliktów interesów.
- (16) Osiągnięcie pozytywnych skutków społecznych przy jednoczesnym generowaniu zysków finansowych na rzecz inwestorów stanowi najważniejszą cechę charakteryzującą fundusze inwestycyjne ukierunkowane na przedsiębiorstwa społeczne, która odróżnia te fundusze od innych rodzajów funduszy inwestycyjnych. W niniejszym rozporządzeniu należy zatem nałożyć na zarządzających europejskimi funduszami na rzecz przedsiębiorczości społecznej obowiązek wprowadzenia procedur monitorowania i pomiaru pozytywnych skutków społecznych, które mają zostać osiągnięte poprzez inwestowanie w kwalifikowalne przedsiębiorstwa portfelowe.
- (17) Aby zapewnić integralność nazwy „europejski fundusz na rzecz przedsiębiorczości społecznej”, niniejsze rozporządzenie powinno również zawierać kryteria jakościowe dotyczące organizacji zarządzającego europejskim funduszem na rzecz

¹⁰ Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1.

przedsiębiorczości społecznej. W związku z tym w niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić jednolite, proporcjonalne wymogi dotyczące konieczności utrzymywania odpowiednich zasobów technicznych i ludzkich oraz wystarczającego kapitału własnego, które są niezbędne do właściwego zarządzania europejskimi funduszami na rzecz przedsiębiorczości społecznej.

- (18) Do celów ochrony inwestorów konieczne jest zapewnienie właściwego oszacowania aktywów europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej. W związku z tym dokumenty statutowe dotyczące europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej powinny zawierać zasady wyceny aktywów. Powinno to zapewnić rzetelność i przejrzystość wyceny.
- (19) Aby zagwarantować, że zarządzający europejskimi funduszami na rzecz przedsiębiorczości społecznej posługujący się nazwą „europejskie fundusze na rzecz przedsiębiorczości społecznej” przedstawiają wystarczające informacje na temat swojej działalności, należy ustanowić jednolite zasady dotyczące sprawozdań rocznych.
- (20) Do celów zapewnienia integralności nazwy „europejski fundusz na rzecz przedsiębiorczości społecznej” w oczach inwestorów konieczne jest, aby posługiwali się nią wyłącznie zarządzający funduszami, którzy prowadzą w pełni przejrzystą politykę inwestycyjną oraz realizują przejrzyste cele inwestycyjne. Dlatego też w niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić jednolite zasady w zakresie wymogów dotyczących ujawniania informacji obowiązujące zarządzającego europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej w odniesieniu do inwestorów. Wymogi te obejmują elementy specyficzne dla inwestycji w przedsiębiorstwa społeczne, tak aby możliwe było osiągnięcie wyższego poziomu spójności i porównywalności takich informacji. Dotyczy to między innymi informacji na temat kryteriów i procedur stosowanych przy wyborze określonych kwalifikowanych przedsiębiorstw na cele inwestycyjne, a także informacji na temat pozytywnych skutków społecznych, które mają zostać osiągnięte w wyniku realizacji polityki inwestycyjnej, oraz sposobu ich monitorowania i oceny. Aby zapewnić niezbędne zaufanie inwestorów do takich inwestycji, wspomniane wymogi obejmują również informacje na temat aktywów europejskiego funduszu na rzecz przedsiębiorczości społecznej, których nie inwestuje się w kwalifikowalne przedsiębiorstwa portfelowe, oraz sposobu ich wyboru.
- (21) Aby zapewnić skuteczny nadzór w zakresie jednolitych wymogów zawartych w niniejszym rozporządzeniu, właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia powinien nadzorować przestrzeganie jednolitych wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu przez zarządzającego europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej. W tym celu zarządzający europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej, który zamierza wprowadzać fundusze do obrotu pod nazwą „europejski fundusz na rzecz przedsiębiorczości społecznej”, powinien poinformować o tym właściwy organ państwa członkowskiego jego pochodzenia. Właściwy organ powinien dokonać rejestracji zarządzającego funduszem, jeżeli przedstawiono wszystkie niezbędne informacje oraz jeżeli wprowadzono stosowne ustalenia zapewniające zgodność z wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu. Rejestracja ta powinna być ważna na terytorium całej Unii.

- (22) Aby zapewnić skuteczny nadzór dotyczący spełniania jednolitych kryteriów określonych w niniejszym rozporządzeniu, powinno ono zawierać przepisy dotyczące okoliczności, w których konieczna jest aktualizacja informacji dostarczonych właściwemu organowi w państwie członkowskim pochodzenia.
- (23) Do celów skutecznego nadzoru w zakresie wymogów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu należy w nim również określić proces powiadamiania transgranicznego między właściwymi organami nadzoru, który byłby uruchamiany w wyniku rejestracji zarządzającego europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej w jego państwie członkowskim pochodzenia.
- (24) Aby utrzymać przejrzystość warunków wprowadzania do obrotu europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej przez zarządzających tymi funduszami w całej Unii, należy powierzyć Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (EUNGiPW) zadanie prowadzenia centralnej bazy danych zawierającej wykaz wszystkich europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej zarejestrowanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
- (25) Aby zapewnić skuteczny nadzór w zakresie jednolitych kryteriów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, należy w nim zamieścić wykaz uprawnień nadzorczych, którymi dysponują właściwe organy.
- (26) Aby zapewnić właściwe wykonanie, niniejsze rozporządzenie powinno zawierać sankcje za naruszenie kluczowych przepisów tego rozporządzenia, tj. dotyczących struktury portfela, zabezpieczeń związanych z tożsamością kwalifikowalnych inwestorów oraz posługiwania się nazwą „europejski fundusz na rzecz przedsiębiorczości społecznej” wyłącznie przez zarejestrowanych zarządzających europejskimi funduszami na rzecz przedsiębiorczości społecznej. Należy określić, że naruszenie tych kluczowych przepisów wiąże się z zakazem posługiwania się powyższą nazwą oraz z usunięciem zarządzającego funduszem z rejestru.
- (27) Informacje nadzorcze powinny być przedmiotem wymiany między właściwymi organami w państwie członkowskim pochodzenia i w przyjmującym państwie członkowskim a EUNGiPW.
- (28) Skuteczna współpraca w zakresie regulacji między podmiotami, które sprawują nadzór w zakresie spełniania jednolitych kryteriów określonych w niniejszym rozporządzeniu, wymaga, aby wszystkie odpowiednie organy krajowe i EUNGiPW były zobowiązane do zachowania wysokiego poziomu tajemnicy służbowej.
- (29) Standardy techniczne usług finansowych powinny zapewniać spójną harmonizację oraz wysoki poziom nadzoru w całej Unii. Biorąc pod uwagę, że EUNGiPW jest organem o wysoce specjalistycznej wiedzy, skutecznym i właściwym krokiem byłoby powierzenie mu zadania opracowania projektów wykonawczych standardów technicznych, o ile nie obejmują one wariantów polityki, celem ich przedłożenia Komisji.
- (30) Komisja powinna być uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych w drodze aktów wykonawczych na mocy art. 291 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i zgodnie z art. 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie

ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE¹¹. Należy powierzyć EUNGiPW zadanie opracowania wykonawczych standardów technicznych w odniesieniu do formatu i sposobu prowadzenia procedury notyfikacyjnej, o której mowa w art. 16.

- (31) W celu sprecyzowania wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu należy powierzyć Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do określenia: metod stosowanych do wyliczania i monitorowania progu, o którym mowa w niniejszym rozporządzeniu; szczegółów dotyczących uznawania kwalifikowanych przedsiębiorstw portfelowych; rodzajów konfliktów interesów, których zarządzający europejskimi funduszami na rzecz przedsiębiorczości społecznej muszą unikać, oraz kroków, które należy podjąć w tym zakresie; szczegółów dotyczących procedur pomiaru skutków społecznych, które mają osiągnąć kwalifikowane przedsiębiorstwa społeczne; oraz szczegółów odnośnie do formułowania wymogów dotyczących przejrzystości. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. W pracach tych należy również uwzględnić inicjatywy z zakresu samoregulacji i kodeksy postępowania.
- (32) Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednocześnie, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (33) Najpóźniej po upływie czterech lat od dnia rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia należy przeprowadzić przegląd niniejszego rozporządzenia, aby uwzględnić rozwój rynku europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej. Na podstawie tego przeglądu Komisja powinna sporządzić sprawozdanie dla Parlamentu Europejskiego i Rady, dołączając do niego – w stosownych przypadkach – propozycje zmian ustawodawczych.
- (34) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych ani zasad uznanych w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w tym prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego oraz wolności prowadzenia działalności gospodarczej.
- (35) Dyrektywa 95/46 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych¹² reguluje kwestie dotyczące przetwarzania danych osobowych w państwach członkowskich w kontekście niniejszego rozporządzenia i pod nadzorem właściwych organów państw członkowskich, w szczególności niezależnych organów publicznych wyznaczonych przez państwa członkowskie. Rozporządzenie (UE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych¹³ reguluje kwestie dotyczące przetwarzania danych osobowych przez

¹¹ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84.

¹² Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

¹³ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

EUNGiPW w ramach niniejszego rozporządzenia i pod nadzorem Europejskiego Inspektora Ochrony Danych.

- (36) Cel niniejszego rozporządzenia, mianowicie utworzenie rynku wewnętrznego europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej poprzez ustanowienie ram rejestrowania zarządzających europejskimi funduszami na rzecz przedsiębiorczości społecznej, ułatwiających wprowadzanie do obrotu tych funduszy w całej Unii, może zostać osiągnięty tylko na szczeblu unijnym. Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym samym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I PRZEDMIOT, ZAKRES I DEFINICJE

Artykuł 1

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się jednolite wymogi dla zarządzających przedsiębiorstwami zbiorowego inwestowania, którzy zamierzają posługiwać się nazwą „europejski fundusz na rzecz przedsiębiorczości społecznej” (EuSEF), oraz warunki wprowadzania do obrotu w Unii przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania pod tą nazwą, przyczyniając się tym samym do sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

W rozporządzeniu ustanawia się również jednolite zasady dotyczące wprowadzania europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej do obrotu przez zarządzających tymi funduszami wśród kwalifikowalnych inwestorów w całej Unii, struktury portfela europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej, kwalifikowalnych instrumentów i technik inwestycyjnych, jak również organizacji, przejrzystości działalności i sposobu postępowania zarządzających europejskimi funduszami na rzecz przedsiębiorczości społecznej, którzy wprowadzają europejskie fundusze na rzecz przedsiębiorczości społecznej do obrotu w całej Unii.

Artykuł 2

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do zarządzających przedsiębiorstwami zbiorowego inwestowania, jak określono w art. 3 ust. 1 lit. b), mających siedzibę w Unii i podlegających rejestracji przez właściwe organy państw członkowskich ich pochodzenia, zgodnie z art. 3 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2011/61/WE, pod warunkiem że zarządzają oni portfelami europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej, w ramach których łączna wartość aktywów objętych zarządzaniem nie przekracza progu 500 mln EUR lub – w przypadku państw członkowskich, w których euro nie jest walutą urzędową – kwoty odpowiadającej tej wartości w walucie krajowej na dzień wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

2. Przy wyliczaniu progu, o którym mowa w ust. 1, zarządzający przedsiębiorstwami zbiorowego inwestowania, którzy zarządzają funduszami innymi niż europejskie fundusze na rzecz przedsiębiorczości społecznej, nie będą musieli sumować wartości aktywów objętych zarządzaniem w ramach tych innych funduszy.
3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 24 w celu określenia metod wyliczania progu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, oraz stałego monitorowania zgodności z tym progiem.

Artykuł 3

1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:
 - a) „europejski fundusz na rzecz przedsiębiorczości społecznej” (EuSEF) oznacza przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania, które inwestuje co najmniej 70 % łącznej wartości swoich wpłat na poczet kapitału oraz niewniesionego kapitału zadeklarowanego w aktywa, które stanowią kwalifikowalne inwestycje;
 - b) „przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania” oznacza przedsiębiorstwo, które pozyskuje kapitał od wielu inwestorów w celu inwestowania go z korzyścią dla tych inwestorów zgodnie z określoną polityką inwestycyjną i które nie musi posiadać zezwolenia zgodnie z art. 5 dyrektywy 2009/65/WE;
 - c) „kwalifikowalne inwestycje” oznaczają dowolny z instrumentów wymienionych poniżej:
 - (i) instrument kapitałowy:
 - wyemitowany przez kwalifikowalne przedsiębiorstwo portfelowe i nabyty od niego bezpośrednio przez europejski fundusz na rzecz przedsiębiorczości społecznej; lub
 - wyemitowany przez kwalifikowalne przedsiębiorstwo portfelowe w zamian za udziałowy papier wartościowy wyemitowany przez kwalifikowalne przedsiębiorstwo portfelowe; lub
 - wyemitowany przez przedsiębiorstwo, którego jednostką zależną, w której posiada ono większościowy udział, jest kwalifikowalne przedsiębiorstwo portfelowe, i które zostało nabyte przez europejski fundusz na rzecz przedsiębiorczości społecznej w zamian za instrument kapitałowy wyemitowany przez kwalifikowalne przedsiębiorstwo portfelowe;
 - (ii) sekurytyzowane lub niesekurytyzowane instrumenty dłużne, wyemitowane przez kwalifikowane przedsiębiorstwo portfelowe;
 - (iii) jednostki lub udziały jednego europejskiego funduszu na rzecz przedsiębiorczości społecznej lub większej ich liczby;

- (iv) pożyczki średnio- i długoterminowe przyznane kwalifikowalnym przedsiębiorstwom portfelowym przez europejski fundusz na rzecz przedsiębiorczości społecznej;
 - (v) wszelkie inne rodzaje udziałów w kwalifikowalnym przedsiębiorstwie portfelowym;
- d) „kwalifikowalne przedsiębiorstwo portfelowe” oznacza przedsiębiorstwo, które w chwili dokonania inwestycji przez europejski fundusz na rzecz przedsiębiorczości społecznej nie jest notowane na rynku regulowanym, jak określono w art. 4 ust. 1 pkt 14 dyrektywy 2004/39/WE, ma albo obrót roczny o wartości nieprzekraczającej 50 mln EUR, albo roczną sumę bilansową nieprzekraczającą 43 mln EUR, samo nie jest przedsiębiorstwem zbiorowego inwestowania oraz:
- (i) którego celem podstawowym jest osiągnięcie wymiernych pozytywnych skutków społecznych, zgodnie z umową spółki, statutem spółki lub wszelkimi innymi dokumentami statutowymi ustanawiającymi to przedsiębiorstwo, w ramach którego:
 - przedsiębiorstwo świadczy usługi lub dostarcza towary na rzecz osób należących do słabszych lub zmarginalizowanych grup społecznych; lub
 - przedsiębiorstwo stosuje metodę produkcji towarów lub świadczenia usług, która odzwierciedla jego cel o charakterze społecznym;
 - (ii) które wykorzystuje wygenerowane zyski do realizacji swojego celu podstawowego zamiast dokonywać ich podziału oraz stosuje uprzednio określone procedury i zasady w odniesieniu do wszelkich przypadków podziału zysków między udziałowców i właścicieli;
 - (iii) które jest zarządzane w odpowiedzialny i przejrzysty sposób, w szczególności poprzez angażowanie pracowników, klientów i zainteresowanych stron, których dotyczy działalność gospodarcza prowadzona przez przedsiębiorstwo;
- e) „kapitał własny” oznacza udziały własnościowe w przedsiębiorstwie, mające postać akcji lub innych udziałów w kapitale kwalifikowalnego przedsiębiorstwa portfelowego, wyemitowane na rzecz inwestorów;
- f) „wprowadzanie do obrotu” oznacza bezpośrednio lub pośrednio oferowanie lub plasowanie, z inicjatywy zarządzającego europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej lub w imieniu tego zarządzającego, jednostek lub udziałów europejskiego funduszu na rzecz przedsiębiorczości społecznej, którym dany zarządzający zarządza, na rzecz inwestorów lub wśród inwestorów zamieszkałych lub posiadających siedzibę statutową na terytorium Unii;
- g) „kapitał zadeklarowany” oznacza każde zobowiązanie, na mocy którego osoba ma obowiązek nabycia udziału w europejskim funduszu na rzecz

przedsiębiorczości społecznej lub dokonania wpłat na poczet kapitału na rzecz europejskiego funduszu na rzecz przedsiębiorczości społecznej;

- h) „zarządzający europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej” oznacza osobę prawną, której regularna działalność gospodarcza polega na zarządzaniu co najmniej jednym europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej;
- i) „państwo członkowskie pochodzenia” oznacza państwo członkowskie, w którym zarządzający europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej ma swoją siedzibę lub siedzibę statutową;
- j) „przyjmujące państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie inne niż państwo członkowskie pochodzenia, w którym zarządzający europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej wprowadza do obrotu europejskie fundusze na rzecz przedsiębiorczości społecznej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;
- k) „właściwy organ” oznacza organ krajowy wyznaczony przez państwo członkowskie pochodzenia w drodze przepisów ustawowych lub wykonawczych celem dokonania rejestracji zarządzających przedsiębiorstwami zbiorowego inwestowania, o których mowa w art. 2 ust. 1.

2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych, zgodnie z art. 24, w celu określenia rodzajów usług lub towarów oraz metod świadczenia usług lub produkcji towarów, które odzwierciedlają cel o charakterze społecznym, o którym mowa w ust. 1 lit. d) ppkt (i) niniejszego artykułu, z uwzględnieniem różnych rodzajów kwalifikowanych przedsiębiorstw portfelowych oraz przypadków, w których zyski mogą być rozdzielone między właścicieli i inwestorów.

ROZDZIAŁ II

WARUNKI STOSOWANIA NAZWY „EUROPEJSKI FUNDUSZ NA RZECZ PRZEDSIĘBIORCZOŚCI SPOŁECZNEJ”

Artykuł 4

Zarządzający europejskimi funduszami na rzecz przedsiębiorczości społecznej spełniający wymogi określone w niniejszym rozdziale są uprawnieni do posługiwania się nazwą „europejski fundusz na rzecz przedsiębiorczości społecznej” w odniesieniu do wprowadzania europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej do obrotu w Unii.

Artykuł 5

1. Przy nabywaniu aktywów innych niż kwalifikowalne inwestycje zarządzający europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej dopilnowują, aby do nabycia takich innych aktywów wykorzystywać nie więcej niż 30 % łącznej wartości wpłat na poczet kapitału i niewniesionego kapitału zadeklarowanego; przy obliczaniu

tego limitu nie bierze się pod uwagę inwestycji krótkoterminowych w środki pieniężne i ich ekwiwalenty.

2. Zarządzający europejskimi funduszami na rzecz przedsiębiorczości społecznej nie zaciągają pożyczek i kredytów, nie emitują papierów dłużnych oraz nie udzielają gwarancji na poziomie europejskiego funduszu na rzecz przedsiębiorczości społecznej ani nie stosują na poziomie europejskiego funduszu na rzecz przedsiębiorczości społecznej żadnych metod powodujących wzrost wartości ekspozycji funduszu poprzez zaciąganie pożyczek i kredytów środków pieniężnych lub pożyczek papierów wartościowych, inwestycje w instrumenty pochodne ani w żaden inny sposób.
3. Zakaz ustanowiony w ust. 2 nie ma zastosowania do zaciągania pożyczek i kredytów na niepodlegający przedłużeniu okres nie dłuższy niż 120 dni kalendarzowych celem zapewnienia płynności w okresie od wezwania inwestorów do wniesienia zadeklarowanego kapitału do wpłynięcia takiego kapitału.

Artykuł 6

Zarządzający europejskimi funduszami na rzecz przedsiębiorczości społecznej wprowadzają do obrotu jednostki i udziały europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej, którymi zarządzają, wyłącznie wśród inwestorów, których uznaje się za klientów branżowych zgodnie z sekcją I załącznika II do dyrektywy 2004/39/WE lub których na życzenie można traktować jako klientów branżowych zgodnie z sekcją II załącznika II do dyrektywy 2004/39/WE, lub wśród pozostałych inwestorów, jeżeli:

- a) tacy pozostali inwestorzy zobowiązali się do zainwestowania co najmniej 100 000 EUR;
- b) tacy pozostali inwestorzy oświadczyli na piśmie, w dokumencie odrębnym w stosunku do zawieranej umowy, której przedmiotem ma być zobowiązanie do dokonania inwestycji, że są świadomi ryzyka związanego z przewidywanym zobowiązaniem;
- c) zarządzający europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej dokonuje oceny wiedzy specjalistycznej, doświadczenia i umiejętności inwestora, nie zakładając, że inwestor posiada takie doświadczenie i wiedzę na temat rynku jak podmioty wymienione w sekcji I załącznika II do dyrektywy 2004/39/WE;
- d) zarządzający europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej posiada dostateczną pewność, biorąc pod uwagę charakter przewidywanego zobowiązania, że inwestor jest w stanie samodzielnie podejmować decyzje inwestycyjne i ma świadomość wiążącego się z nimi ryzyka oraz że tego rodzaju zobowiązanie jest odpowiednie dla takiego inwestora;
- e) zarządzający europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości potwierdza na piśmie, że przeprowadził ocenę, o której mowa w lit. c), oraz upewnił się co do kwestii, o których mowa w lit. d).

Artykuł 7

Zarządzający europejskimi funduszami na rzecz przedsiębiorczości społecznej, w odniesieniu do europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej, którymi zarządzają:

- a) postępują z należytą fachowością, dbałością i starannością przy realizacji swoich działań;
- b) stosują odpowiednie strategie i procedury w zakresie zapobiegania nieuczciwym praktykom, w przypadku których można w sposób racjonalny oczekiwać, że będą miały wpływ na interesy inwestorów oraz kwalifikowalnych przedsiębiorstw portfelowych;
- c) prowadzą działalność gospodarczą tak, aby działać w najlepszym interesie europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej, którymi zarządzają, inwestorów tych funduszy oraz integralności rynku;
- d) zapewniają wysoki poziom staranności przy doborze i bieżącym monitorowaniu inwestycji w kwalifikowalne przedsiębiorstwa portfelowe;
- e) posiadają odpowiednie doświadczenie i wiedzę w zakresie kwalifikowalnych przedsiębiorstw portfelowych, w które inwestują.

Artykuł 8

1. Zarządzający europejskimi funduszami na rzecz przedsiębiorczości społecznej wykrywają konflikty interesów i zapobiegają im oraz, jeżeli konfliktem takim nie można zapobiec, zarządzają nimi, monitorują je, a także – zgodnie z ust. 4 – ujawniają, aby nie dopuścić do sytuacji, w której takie konflikty interesów miałyby niekorzystny wpływ na interesy europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej oraz ich inwestorów, oraz aby zapewnić sprawiedliwe traktowanie europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej, którymi zarządzają.
2. Zarządzający europejskimi funduszami na rzecz przedsiębiorczości społecznej wykrywają w szczególności te konflikty interesów, które mogą się pojawić pomiędzy:
 - a) zarządzającymi europejskimi funduszami na rzecz przedsiębiorczości społecznej, osobami faktycznie prowadzącymi działalność zarządzającego europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej, pracownikami lub wszelkimi innymi osobami, które bezpośrednio lub pośrednio kontrolują lub podlegają kontroli zarządzającego europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej, a europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej zarządzanym przez zarządzającego europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej lub inwestorami tych europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej;
 - b) europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej lub inwestorami tego funduszu a innym europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej zarządzanym przez tego samego zarządzającego europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej lub

inwestorami takiego innego europejskiego funduszu na rzecz przedsiębiorczości społecznej.

3. Zarządzający europejskimi funduszami na rzecz przedsiębiorczości społecznej utrzymują i stosują skuteczne ustalenia organizacyjne i administracyjne w celu zapewnienia zgodności z wymogami określonymi w ust. 1 i 2.
4. Konflikty interesów, o których mowa w ust. 1, ujawnia się, jeżeli ustalenia organizacyjne wprowadzone przez zarządzającego europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej w celu wykrywania konfliktów interesów, zapobiegania im, zarządzania nimi i monitorowania ich nie są wystarczające, aby z należytą pewnością zapewnić wyeliminowanie ryzyka naruszenia interesów inwestorów. Zarządzający europejskimi funduszami na rzecz przedsiębiorczości społecznej w wyraźny sposób informują inwestorów o ogólnym charakterze lub źródłach konfliktów interesów przed zawarciem transakcji w ich imieniu.
5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych, zgodnie z art. 24, w celu określenia:
 - a) rodzajów konfliktów interesów, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu;
 - b) kroków, których podjęcia oczekuje się od zarządzających europejskimi funduszami na rzecz przedsiębiorczości społecznej, w zakresie struktur oraz procedur organizacyjnych i administracyjnych w celu wykrywania konfliktów interesów, zapobiegania im, zarządzania nimi oraz ich monitorowania i ujawniania.

Artykuł 9

1. Zarządzający europejskimi funduszami na rzecz przedsiębiorczości społecznej stosują w odniesieniu do każdego europejskiego funduszu na rzecz przedsiębiorczości społecznej, którym zarządzają, procedury pomiaru i monitorowania stopnia osiągnięcia przez kwalifikowalne przedsiębiorstwa portfelowe, w które europejski fundusz na rzecz przedsiębiorczości społecznej inwestuje, pozytywnego skutku społecznego, do którego osiągnięcia są zobowiązane.
2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych, zgodnie z art. 24, w celu szczegółowego określenia procedur, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w odniesieniu do różnych kwalifikowalnych przedsiębiorstw portfelowych.

Artykuł 10

Zarządzający europejskimi funduszami na rzecz przedsiębiorczości społecznej stale utrzymują wystarczające środki własne oraz wykorzystują dostateczne i odpowiednie zasoby techniczne i ludzkie, które są niezbędne do prawidłowego zarządzania europejskimi funduszami na rzecz przedsiębiorczości społecznej.

Artykuł 11

Zasady wyceny aktywów są określane w dokumentach statutowych europejskiego funduszu na rzecz przedsiębiorczości społecznej.

Artykuł 12

1. Zarządzający europejskimi funduszami na rzecz przedsiębiorczości społecznej udostępniają właściwemu organowi państwa członkowskiego pochodzenia sprawozdanie roczne w odniesieniu do każdego europejskiego funduszu na rzecz przedsiębiorczości społecznej objętego zarządzaniem nie później niż 6 miesięcy po zakończeniu roku obrotowego. W sprawozdaniu opisuje się strukturę portfela europejskiego funduszu na rzecz przedsiębiorczości społecznej oraz działalność prowadzoną w poprzednim roku. Zawiera ono zbadane sprawozdania finansowe europejskiego funduszu na rzecz przedsiębiorczości społecznej. Sprawozdanie sporządza się zgodnie z obowiązującymi standardami sprawozdawczości oraz z warunkami ustalonymi pomiędzy zarządzającym europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej a inwestorami. Zarządzający europejskimi funduszami na rzecz przedsiębiorczości społecznej udostępniają sprawozdanie inwestorom na życzenie. Zarządzający europejskimi funduszami na rzecz przedsiębiorczości społecznej i inwestorzy mogą uzgodnić między sobą dodatkowe ujawnienia informacji.
2. Sprawozdanie roczne zawiera co najmniej następujące informacje:
 - a) szczegółowe informacje, w stosownych przypadkach, dotyczące ogólnych skutków społecznych polityki inwestycyjnej oraz metody stosowanej do celów pomiaru tych skutków;
 - b) zestawienie wszystkich przypadków zbycia, jakie miały miejsce w odniesieniu do kwalifikowalnych przedsiębiorstw portfelowych;
 - c) opis pozwalający stwierdzić, czy zbycie innych aktywów europejskiego funduszu na rzecz przedsiębiorczości społecznej, które nie są inwestowane w kwalifikowalne przedsiębiorstwa portfelowe, odbyło się w oparciu o kryteria, o których mowa w art. 13 ust. 1 lit. e);
 - d) podsumowanie działań, które zarządzający europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej podjął w odniesieniu do kwalifikowalnych przedsiębiorstw portfelowych, o których mowa w art. 13 ust. 1 lit. k).
3. Jeżeli zarządzający europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej ma obowiązek podać do wiadomości publicznej swoje roczne sprawozdanie finansowe zgodnie z art. 4 dyrektywy 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady¹⁴ w odniesieniu do tego funduszu, informacje, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, można przedstawić osobno lub jako dodatkową część rocznego sprawozdania finansowego.

¹⁴ Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 38.

Artykuł 13

1. Zanim inwestorzy podejmą decyzję w sprawie inwestycji, zarządzający europejskimi funduszami na rzecz przedsiębiorczości społecznej przekazują im co najmniej następujące informacje:
 - a) tożsamość zarządzającego europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej oraz wszelkich innych usługodawców, którym zarządzający europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej zlecił zarządzanie takim funduszem, oraz opis ich obowiązków;
 - b) opis strategii i celów inwestycyjnych europejskiego funduszu na rzecz przedsiębiorczości społecznej, w tym opis rodzajów kwalifikowalnych przedsiębiorstw portfelowych oraz procedury i kryteriów stosowanych do celów ich identyfikacji, a także technik inwestycyjnych, które może stosować, oraz wszelkich mających zastosowanie ograniczeń inwestycyjnych;
 - c) pozytywny skutek społeczny stanowiący cel polityki inwestycyjnej europejskiego funduszu na rzecz przedsiębiorczości społecznej, w tym – w stosownych przypadkach – prognozy dotyczące racjonalnych skutków oraz informacje na temat wyników osiągniętych w przeszłości w tej dziedzinie;
 - d) metod, które należy stosować do celów pomiaru skutków społecznych;
 - e) opis aktywów innych niż kwalifikowalne przedsiębiorstwa portfelowe, a także procedury i kryteriów stosowanych do celów wyboru tych aktywów, chyba że są to środki pieniężne lub ich ekwiwalenty;
 - f) opis profilu ryzyka europejskiego funduszu na rzecz przedsiębiorczości społecznej oraz wszelkich rodzajów ryzyka związanych z aktywami, w które fundusz może inwestować, lub technikami inwestycyjnymi, które można stosować;
 - g) opis procedury wyceny europejskiego funduszu na rzecz przedsiębiorczości społecznej oraz metodyki wyceny aktywów, w tym metod stosowanych do wyceny kwalifikowalnych przedsiębiorstw portfelowych;
 - h) opis wszystkich opłat, kosztów i wydatków wraz z ich maksymalnymi kwotami, ponoszonych przez inwestorów bezpośrednio lub pośrednio;
 - i) opis sposobu obliczania wynagrodzenia zarządzającego europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej;
 - j) w odpowiednich przypadkach, historyczne wyniki osiągnięte przez europejski fundusz na rzecz przedsiębiorczości społecznej;
 - k) usługi w zakresie wsparcia przedsiębiorstw oraz inne działania wspierające, które zarządzający europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej świadczy lub zapewnia za pośrednictwem osób trzecich w celu ułatwienia rozwoju, wzrostu lub innych aspektów operacji prowadzonych przez kwalifikowalne przedsiębiorstwa portfelowe, w które inwestuje

europejski fundusz na rzecz przedsiębiorczości społecznej, lub, jeżeli takie usługi lub działania nie są świadczone, wyjaśnienie takiego stanu rzeczy;

- l) opis procedur, na podstawie których europejski fundusz na rzecz przedsiębiorczości społecznej może zmienić swoją strategię inwestycyjną lub politykę inwestycyjną.
2. Wszystkie informacje, o których mowa w ust. 1, muszą być rzetelne, jasne i nie mogą wprowadzać w błąd. Muszą być uaktualniane i poddawane regularnemu przeglądowi.
 3. Jeżeli zarządzający europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej ma obowiązek opublikować prospekt emisyjny zgodnie z dyrektywą 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady¹⁵ lub zgodnie z prawem krajowym w odniesieniu do europejskiego funduszu na rzecz przedsiębiorczości społecznej, informacje, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, można przedstawić osobno lub jako część prospektu emisyjnego.
 4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych, zgodnie z art. 24, w celu określenia:
 - a) treści informacji, o których mowa w ust. 1 lit. b)–e) i k) niniejszego artykułu;
 - b) sposobu jednolitego przedstawienia informacji, o których mowa w ust. 1 lit. b)–e) i k) niniejszego artykułu, w celu zapewnienia możliwie najwyższego poziomu porównywalności.

ROZDZIAŁ III

NADZÓR I WSPÓŁPRACA ADMINISTRACYJNA

Artykuł 14

1. Zarządzający europejskimi funduszami na rzecz przedsiębiorczości społecznej, którzy zamierzają posługiwać się nazwą „europejski fundusz na rzecz przedsiębiorczości społecznej” do celów wprowadzania do obrotu swoich europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej, informują o tym zamiarze właściwy organ państwa członkowskiego ich pochodzenia oraz przedstawiają następujące informacje:
 - a) tożsamość osób faktycznie prowadzących działalność polegającą na zarządzaniu europejskimi funduszami na rzecz przedsiębiorczości społecznej;
 - b) dane określające europejskie fundusze na rzecz przedsiębiorczości społecznej, których jednostki lub udziały będą wprowadzane do obrotu, oraz ich strategię inwestycyjne;

¹⁵ Dz.U. L 345 z 31.12.2003, s. 64.

- c) informacje dotyczące ustaleń dokonanych do celów zapewnienia zgodności z wymogami określonymi w rozdziale II;
 - d) wykaz państw członkowskich, w których zarządzający europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej zamierza wprowadzać do obrotu każdy europejski fundusz na rzecz przedsiębiorczości społecznej.
2. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia rejestruje danego zarządzającego europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej, wyłącznie jeżeli jest przekonany, że zostały spełnione następujące kryteria:
- a) wymagane informacje, o których mowa w ust. 1, są kompletne; oraz
 - b) ustalenia zgłoszone zgodnie z ust. 1 lit. c) są odpowiednie z punktu widzenia zachowania zgodności z wymogami określonymi w rozdziale II.
3. Rejestracja jest ważna na całym terytorium Unii i umożliwia zarządzającym europejskimi funduszami na rzecz przedsiębiorczości społecznej wprowadzanie europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej do obrotu w całej Unii pod nazwą „europejskie fundusze na rzecz przedsiębiorczości społecznej”.

Artykuł 15

Zarządzający europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej uaktualnia informacje przedstawione właściwemu organowi państwa członkowskiego pochodzenia, jeżeli zamierza:

- a) wprowadzić do obrotu nowy europejski fundusz na rzecz przedsiębiorczości społecznej;
- b) wprowadzić do obrotu istniejący europejski fundusz na rzecz przedsiębiorczości społecznej w państwie członkowskim, które nie figuruje w wykazie, o którym mowa w art. 14 ust. 1 lit. d).

Artykuł 16

1. Natychmiast po rejestracji zarządzającego europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia zgłasza fakt rejestracji zarządzającego europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej państwu członkowskiemu wskazanemu zgodnie z art. 14 ust. 1 lit. d) niniejszego rozporządzenia oraz EUNGiPW.
2. Przyjmujące państwa członkowskie wskazane zgodnie z art. 14 ust. 1 lit. d) niniejszego rozporządzenia nie stosują wobec zarządzającego europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej zarejestrowanego zgodnie z art. 14 żadnych wymogów ani procedur administracyjnych w związku z wprowadzaniem do obrotu jego europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej ani nie wymagają od nich żadnego zatwierdzenia dotyczącego wprowadzania do obrotu przed jego rozpoczęciem.

3. Aby zapewnić jednolite stosowanie niniejszego artykułu, EUNGiPW opracowuje projekt wykonawczych standardów technicznych w celu określenia formatu powiadomienia.
4. EUNGiPW przedstawia ten projekt wykonawczych standardów technicznych Komisji do dnia [wstawić datę].
5. Powierza się Komisji uprawnienia do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w ust. 3, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010¹⁶.

Artykuł 17

EUNGiPW prowadzi centralną bazę danych, powszechnie dostępną za pośrednictwem internetu i zawierającą wykaz wszystkich zarządzających europejskimi funduszami na rzecz przedsiębiorczości społecznej zarejestrowanych w Unii zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 18

Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia nadzoruje przestrzeganie wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 19

Zgodnie z prawem krajowym właściwe organy posiadają wszelkie uprawnienia nadzorcze i dochodzeniowe, które są im niezbędne do wykonywania obowiązków. Są one uprawnione przede wszystkim do:

- a) żądania dostępu do wszelkiego rodzaju dokumentów w dowolnej formie oraz otrzymywania lub pobierania ich kopii;
- b) żądania od zarządzającego europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej niezwłocznego udzielenia informacji;
- c) żądania informacji od każdej osoby związanej z działaniami zarządzającego europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej lub europejskiego funduszu na rzecz przedsiębiorczości społecznej;
- d) prowadzenia niezapowiedzianych lub zapowiedzianych kontroli na miejscu;
- e) podjęcia odpowiednich środków w celu upewnienia się, że zarządzający europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej nadal spełnia wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu;
- f) wydania nakazu w celu upewnienia się, że zarządzający europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej spełnia wymogi określone w

¹⁶ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84.

niniejszym rozporządzeniu oraz powstrzymuje się od powtórzenia jakiegokolwiek działania, które może stanowić naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 20

1. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące środków administracyjnych i sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia oraz podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich stosowania. Przewidziane środki i sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.
2. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i EUNGiPW o przepisach, o których mowa w ust. 1, do dnia [24 miesiące od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]. Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję i EUNGiPW o wszelkich późniejszych zmianach tych przepisów.

Artykuł 21

1. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia podejmuje stosowne środki, o których mowa w ust. 2, jeżeli zarządzający europejskimi funduszami na rzecz przedsiębiorczości społecznej:
 - a) nie spełniają wymogów mających zastosowanie do struktury portfela, które zostały określone w art. 5;
 - b) nie wprowadzają do obrotu europejskiego funduszu na rzecz przedsiębiorczości społecznej wśród kwalifikowalnych inwestorów zgodnie z przepisami art. 6;
 - c) posługują się nazwą „europejski fundusz na rzecz przedsiębiorczości społecznej”, chociaż nie zostali zarejestrowani przez właściwy organ swojego państwa członkowskiego pochodzenia zgodnie z przepisami art. 14.
2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia podejmuje w razie potrzeby następujące środki:
 - a) wydaje zakaz posługiwania się nazwą „europejski fundusz na rzecz przedsiębiorczości społecznej” przy wprowadzaniu do obrotu przez zarządzającego europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej europejskiego funduszu na rzecz przedsiębiorczości społecznej lub większej liczby tych funduszy;
 - b) usuwa zarządzającego europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej z rejestru.
3. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia informuje właściwe organy przyjmujących państw członkowskich wskazanych zgodnie z art. 14 ust. 1 lit. d) o usunięciu zarządzającego europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej z rejestru, o którym mowa w ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu.

4. Prawo do wprowadzania do obrotu w Unii co najmniej jednego europejskiego funduszu na rzecz przedsiębiorczości społecznej pod nazwą „europejskie fundusze na rzecz przedsiębiorczości społecznej” wygasa ze skutkiem natychmiastowym w dniu wydania przez właściwy organ decyzji, o której mowa w ust. 2 lit. a) lub b).

Artykuł 22

1. W razie potrzeby właściwe organy i EUNGiPW podejmują współpracę na potrzeby wykonywania swoich odnośnych obowiązków na mocy niniejszego rozporządzenia.
2. Prowadzą one wymianę wszystkich informacji i dokumentów niezbędnych do wykrywania i usuwania naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 23

1. Wszystkie osoby, które pracują lub pracowały dla właściwych organów lub EUNGiPW, a także audytorzy i eksperci wykonujący prace na zlecenie właściwych organów i EUNGiPW podlegają obowiązkowi zachowania tajemnicy służbowej. Żadne poufne informacje, jakie osoby te otrzymują w trakcie wykonywania swoich obowiązków, nie mogą być ujawniane jakimkolwiek osobom lub organom, z wyjątkiem ujawnienia w formie skróconej lub zbiorczej, która uniemożliwia zidentyfikowanie poszczególnych zarządzających europejskimi funduszami na rzecz przedsiębiorczości społecznej i poszczególnych europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości, bez uszczerbku dla przypadków objętych przepisami prawa karnego oraz postępowaniem na mocy niniejszego rozporządzenia.
2. Właściwym organom państw członkowskich lub EUNGiPW nie zabrania się wymieniać informacji zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub innym prawem Unii mającym zastosowanie do zarządzających europejskimi funduszami na rzecz przedsiębiorczości społecznej oraz europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej.
3. Właściwe organy i EUNGiPW, które otrzymały poufne informacje zgodnie z ust. 1, mogą wykorzystywać te informacje wyłącznie podczas wykonywania swoich obowiązków oraz do celów postępowań administracyjnych i sądowych.

ROZDZIAŁ IV PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 24

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 2 ust. 3, art. 3 ust. 2, art. 8 ust. 5, art. 9 ust. 2 oraz art. 13 ust. 4, powierza się Komisji na okres czterech lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Komisja sporządza

sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu czterech lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 2 ust. 3, art. 3 ust. 2, art. 8 ust. 5, art. 9 ust. 2 oraz art. 13 ust. 4, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
5. Akt delegowany wchodzi w życie tylko jeśli Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub jeśli, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 25

1. Najpóźniej po upływie czterech lat od dnia rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia Komisja dokonuje przeglądu tego rozporządzenia. Przegląd obejmuje ogólną analizę funkcjonowania przepisów niniejszego rozporządzenia oraz doświadczenia zdobyte podczas ich stosowania, w tym:
 - a) zakres stosowania nazwy „europejski fundusz na rzecz przedsiębiorczości społecznej” przez zarządzających europejskimi funduszami na rzecz przedsiębiorczości społecznej w różnych państwach członkowskich na poziomie krajowym lub transgranicznym;
 - b) wykorzystywanie różnych kwalifikowalnych inwestycji przez europejskie fundusze na rzecz przedsiębiorczości społecznej oraz wpływ, jaki ma to na rozwój przedsiębiorstw społecznych w całej Unii;
 - c) praktyczne stosowanie kryteriów identyfikacji kwalifikowalnych przedsiębiorstw portfelowych oraz wpływ, jaki ma to na rozwój przedsiębiorstw społecznych w całej Unii;
 - d) zakres niniejszego rozporządzenia, z uwzględnieniem progu wynoszącego 500 mln EUR.
2. Po konsultacji z EUNGiPW Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, dołączając do niego – w stosownych przypadkach – wniosek ustawodawczy.

Artykuł 26

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 22 lipca 2013 r., z wyjątkiem art. 2 ust. 3, art. 3 ust. 2, art. 8 ust. 5, art. 9 ust. 2 i art. 13 ust. 4, które stosuje się od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*